

Samfund, Undervisningsministeriet og Mary Fonden, jf. DR Kampagners oplysninger om det meget store kendskab til kampagnen, som tyder på, at op imod 90 pct. har mødt kampagnen.

De øvrige elementer i beslutningsforslaget kan V, DF og KF ikke støtte, jf. debatten ved 1. behandling af beslutningsforslaget.

Et *mindretal* i udvalget (S og SF) indstiller beslutningsforslaget til *vedtagelse uændret*.

Socialdemokratiet og Socialistisk Folkepartis medlemmer af udvalget støtter beslutningsforslaget, der samlet vil styrke indsatsen mod mobning inden for fire hovedområder:

1. En skærpelse af lov om elevers og studerendes undervisningsmiljø.
2. Regler for dårlig adfærd på alle folkeskoler.
3. Forebyggelse og forældreinddragelse.
4. Bedre klage- og sanktionsmuligheder over for mobning.

På trods af at et flertal af partierne udtrykte sympati for hele eller dele af forslaget, lykkedes det ikke at nå til enighed om en fælles redegørelse fra Folketingets Uddannelsesudvalg, der pålagde regeringen at arbejde for at gennemføre hele eller dele af forslaget.

Dansk Folkeparti mente ved 1. behandlingen, at det var »et relevant beslutningsforslag«, og at »Dansk Folkeparti har før efterlyst en øget indsats over for mobning«. Bl.a. »at de nye kvalitetsrapporter skal bruges til at bekæmpe mobning«, samt at »Socialdemokraterne foreslår også en række ændringer i bekendtgørelsen om foranstaltninger til fremme af god ro og orden i folkeskolen. Det foreslås bl.a., at skolelederen kan sanktionere med eftersidning, med overflytning til en anden klasse eller med bortvisning fra skolen. Det er sund fornuft, sådan noget hilser vi velkommen, så den del kan vi støtte«. Selv om DF tilkendegav, at hvis forslaget kunne justeres efter Dansk Folkepartis ønsker, og såfremt forslaget ikke var i strid med folkeskoleforliget, så ville Dansk Folkeparti se positivt på det, har partiet alligevel valgt ikke at gå i dialog om konkrete ændringsforslag og at stemme imod – på trods af at netop Dansk Folkepartis støtte sammen med S og SF ville skabe et flertal for en aktiv indsats mod mobning her og nu.

S og SF vil i stedet tage undervisningsministeren på ordet, der både under 1. behandlingen af beslutningsforslaget og i efterfølgende svar til udvalget har tilkendegivet, at han har sympati for

en række af forslagene, og at han selv vil fremkomme med forslag i forlængelse af den netop igangsatte antimobbekampagne, herunder ændringer i bekendtgørelsen om fremme af god ro og orden i folkeskolen. S og SF har noteret, at ministeren ikke finder det tilfredsstillende, at så mange kommuner stadig ikke lever op til at gennemføre undervisningsmiljøvurderinger, på trods af at det er lovpligtigt. Netop den manglende opfølgning i kommunerne var noget, som også Det Radikale Venstre var »fortørnet over« ved 1. behandlingen. S og SF har derfor også med glæde noteret, at Det Radikale Venstre er »åben og positiv over for intentionerne«, men er »usikker over for nogle af redskaberne«. S og SF deler helt Det Radikale Venstres bekymring om den eksisterende bekendtgørelse for foranstaltninger om god ro og orden i folkeskolen, hvor Det Radikale Venstre ved 1. behandlingen bl.a. sagde, at de »også tror, den har nogle huller. For det er stort set umuligt at være skoleleder i folkeskolen i dag. Hvis man træffer en beslutning om en elev og så underkendes af en kommunalbestyrelse, så er der ikke ret meget mere at gøre. Det er så dramatisk en begivenhed, at vi er nødt til at se på og bede ministeren om at se på den bekendtgørelse og finde ud af, om man kan få lukket et hul, som jeg opfatter der er – der er andre, der brugte den betegnelse også«. Enhedslisten har givet udtryk for den samme bekymring, og EL fremhævede i øvrigt ved 1. behandlingen, at EL »synes, forslaget er grundigt«, og »at det er sympatisk. Der er tale om en bred vifte af forslag, der samlet set kan have en positiv effekt. Og derfor er det som sagt sådan, at vi i Enhedslisten umiddelbart støtter forslaget«.

Selv om det ikke lykkedes at skabe enighed om en fælles redegørelse i Folketingets Uddannelsesudvalg, er der så mange positive tilbagemeldinger om intentionerne med beslutningsforslaget, at vi vil fremsætte flere af forslagene igen til efteråret. Forhåbentlig vil de fleste være overflødige, fordi ministeren selv har spillet ud med konkrete forslag. Men hvis ministeren ikke har gjort noget, ligger der et godt grundlag for, at et flertal kan blive enig om de fornødne ændringer, så indsatsen mod mobning og styrkelse af undervisningsmiljøloven bliver til en realitet og ikke alene venlige ord og velvilje. For der er brug for handling nu.

Undervejs i udvalgsbehandlingen har Danske Skoleelever haft en konference om et bedre un-